

Nr 8.

Af herr **Jonsson** i Gumboda om höjning af de värnpliktiges dagaflöning.

Under en del föregående riksdagar ha motioner framställts om höjande af dagaflöning till 50 öre per dag för värnpliktige, som fullgöra första årets vapenöfning eller undergå den så kallade rekrytutbildningen, men hafva som bekant samtliga dessa motioner ej hittills vunnit Riksdagens bifall. Då jag emellertid anser, att en höjning af aflöningen i fråga hör till sådana rättmätiga kraf, som ej kunna för all tid afvisas, har jag beslutat mig för att draga frågan än en gång under Riksdagens pröfning, och får jag såsom skäl härför anföra följande:

Inom vårt land och särskildt Norrland finnes en stor del värnpliktskyldige, som vid början af första årets värnpliktsöfningar icke hafva några penningebesparingar, och detta af det enkla skälet, att de ej kunnat samla några medel. Från den tid de fullgjort den obligatoriska skolgången och tills de inträda i värnpliktsåldern, har nämligen en stor del knappt kunnat skaffa sig mer än nödiga gångkläder. Så kommer öfnings-tiden på 5 månader, och af den nuvarande knappa aflöningen återstår ingenting när den värnpliktige återkommer till sitt hem.

Detta inträffar i slutet af september månad. För det mesta är då jorden i trakten af Norrland frusen, och då det vanligast är af så kalladt jordbruksarbete — förtjänsten på timmerhygge och dylikt äro numera blott af tillfällig art — inkomst skall tagas, uppstår frågan: Hvaraf skola dessa personer erhålla sitt lefvebröd under tillstundande vinter?

Vore aflöningen 50 öre per dag och af denna hälften utbetalades till den värnpliktige först efter hemkomsten, skulle en god hjälp tillföras honom i och för hans utkomst närmaste tiden. Men då så ej är förhål-

landet, känner den värnpliktige vapenöfningen som en oerhördt tung börda utan motsvarande förtjänst, och utgör nog också detta sistnämnda en kraftigt bidragande orsak till utvandringen ur riket, hvarigenom landet går miste om de kraftigaste och mest arbetsdugliga.

Af de skäl, som sålunda anförts, vågar jag vördsamt föreslå,

att Riksdagen ville besluta, att dagaflöningen under första årets värnpliktsöfningar må bestämmas till 50 öre per dag och man och att hälften däraf utbetalas till den värnpliktige under öfningstiden och hälften sedan den värnpliktige återkommit till sin mantalskrifningsort, samt att detta må vinna tillämpning från och med år 1911.

Stockholm den 21 januari 1910.

Olof Jonsson,
Gumboda.